

بسم الله الرحمن الرحيم

مسجدالاقصى و طرح يهودسازى قدس؛ مسئوليت مسلمانان چيست؟!

(قسمت دهم)

(ترجمه)

در بخش گذشته پیرامون اعمال جنایت کارانه یهود بخاطر نابودی مظاهر و علائم شهر قدس و اطراف سرزمین مبارک سخن رانیدیم، در این بخش سخن از اقدامات جنایت کارانه شان (یهودسازى مسجدالاقصى و نابودى مظاهر اطراف آن) را به اتمام می‌رسانیم. اقدامات و تلاش‌های یهود با کل جهان صلیبی و حکام مسلمانان در راستای یهودسازى مسجدالاقصى و سیطره بر آن از سال ۱۹۶۷م که آن‌را اشغال کردند به اشکال و انواع متعددی نمایان شده است و این اقدامات به موازات یهودسازى این شهر جاری‌ست که برخی از آن‌ها قرار ذیل اند:

۱- قطعنامه‌های بین‌المللی پیرامون قدس و اماکن مذهبی آن از جمله مسجدالاقصى اولین قطعنامه توسط مجمع عمومی سازمان ملل تحت قیمومیت بریتانیا در مورد تقسیم فلسطین به سه کشور و تصویب بخشی از آن توسط یهودیان در ۲۹ نوامبر ۱۹۴۷م صادر شد. هدف از این تیاتر، پایان دادن به قیمومیت و تحویل فلسطین به اهل آن بود. شهر قدس و اماکن مذهبی آن در این قطعنامه سهم‌دار بودند؛ به گونه‌ای که یکی از سه کشور و یا سه نهاد مربوط به بیت‌المقدس و اماکن مذهبی می‌شد. قطعنامه چنین تصریح می‌کرد: «بعد از پایان بخشیدن به قیمومیت، فلسطین به دو کشور مستقل تقسیم شود و تحت سرپرستی یک نهاد اقتصادی باشد، به شرط آنکه قدس و اماکن مقدس آن تحت اشراف و نظر بین‌المللی قرار داشته باشد.» این قطعنامه گذشته از آنکه حق یهود را به رسمیت شناخت؛ هم‌چنین مقدمه‌ای بود برای

نابودی هویت قدس و اماکن مقدس و اسلامی آن تا در آن آینده یهود بتواند که طرح یهودسازی را در آن جا عملی سازد و اماکن مذهبی و مقدس بر اساس قطعنامه، مسجدالاقصی و اطراف آن از میدان البراق را شامل می‌شد.

۲- مسلط شدن بر بخشی از اقصی به بهانه‌ی واهی و خیالی؛ مبنی بر این که این مکان مذهبی متعلق به یهود می‌باشد. این بخش همان قسمت دیوار البراق از ضلع غربی مسجد و در کنار محله ویران شده مغربی می‌باشد. یهود آن طور که ادعا می‌کند، هیچ حق دینی بر این دیوار ندارد و این دیوار جزء لاینفک مسجدالاقصی مبارک می‌باشد و در پی اشغال این دیوار و یهودسازی آن انقلاب بزرگی به وقوع پیوست که بنام انقلاب البراق سال ۱۹۲۹م نامیده شد و برای فراگیری تمام فلسطین دامنه‌اش امتداد یافت. یک کمیته بین‌المللی سه جانبه توسط جامعه ملل در ۱۴ ژانویه ۱۹۳۰م متشکل از اعضای سوئد، سوئیس و اندونزی تشکیل شد. تصمیمی که این کمیته صادر کرد، مقدمه‌ای برای یهودسازی دیوار البراق برای یهود بود؛ طوری که در آن تصریح شده بود که یهود حق دارد که نماز را در تمام اوقات در آن جا اداء کند. آن هم با مراعات شروطی که هیچ ارزشی نداشت.

۳- پس از جنگ سال ۱۹۶۷م یهود بر تمام دیوار البراق مسلط شد و محله مغربی ویران شد و مردم آن به کلی از آن آواره شدند. در دهم ماه ژوئن همان سال، بلافاصله حدود ۱۵۰ خانواده که در آن محله سکونت داشتند و با فتح بیت‌المقدس در سال ۱۱۸۷م از مغرب زمین بدانجا آمده بودند و سلطان صلاح الدین ایوبی بخاطر سهمی که در جهاد علیه صلیبیان داشتند، آنان را اکرام کرده و آنان را در کنار اقصی در ضلع غربی و در مجاورت میدان البراق اسکان داده بود آواره شدند. به گونه‌ای که بولدزهای یهود بطور کلی آن محله را ویران کردند و حدود ۱۳۰ خانواده در آنجا سکونت داشت و برخی از خانواده‌ها وقتی حاضر به تخلیه نشدند، در زیر آوره‌ها مدفون شدند و تعداد کسانی که از آنجا آواره شدند، حدود ۷۰۰ نفر تخمین زده شده است و در آنجا چهار مسجد به شمول البراق بود. بن‌گورین مؤسس رژیم یهود، دستور به تخریب محله داد تا مردم از آنجا آواره گردند و مکان تعیین شده برای یهود در میدان البراق برای ادای نماز گسترش داده شود. یهود تمام قطعنامه‌های بین‌المللی قبلی به ویژه قطعنامه صادر شده از سوی سازمان الملل در ۱۹۳۰م را نادیده گرفت و به تغییر تمام مظاهر و علائم میدان البراق و محل مغربی مجاور پرداخت.

۴- یهود دروازه‌های مسجدالاقصی را از هر سمت تحت کنترل خود در آورد و در هنگام ورود و خروج نمازگزاران از مسجدالاقصی محافظان نیرومندی قرار داد. یهود از این کارش بیش از یک هدف داشت، از جمله: محدود کردن تعداد نمازگزاران در داخل مسجد و ایجاد راه برای ورود دسته‌های یهود به مسجد از طریق منع رسانه‌ای شدن این کار و این بدان خاطر بود تا یهودیان در آنجا نماز گذارند و هر نوع تعدی و حمله محتمل از سوی نمازگزاران مسلمان را مانع شوند. و هدف سوم مطلع ساختن مسلمانان داخل فلسطین و خارج از آن؛ مبنی بر این که کنترل مسجدالاقصی در دست هیچ یک از گروه‌ها و مؤسسات داخلی و یا خارجی نبوده؛ بلکه فقط مختص به ارتش یهود می‌باشد. یهود اهداف طولانی مدتی را ترسیم نموده بود که عبارت است از؛ تقسیم زمانی مسجد به عنوان مقدمه بر تقسیم مکانی آن. یهود به ارتش خود اجازه داد تا در ساعات شب و روز به بهانه تأمین امنیت و حفاظت از دیوار البراق در صحن مسجد گشت و پرسه بزنند. در واقع، یهودیان بسیاری از مردان و زنان را به بهانه جنبه‌های امنیتی با بازرسی و تفتیش مورد آزار و اذیت قرار می‌دادند، گویا که مسجد تنها مکان مقدس برای یهود می‌باشد، نه برای مسلمانان!

۵- دولت اشغالگر با صدور چند تصمیم به یهودیان اجازه داد تا در داخل حرم و صحن مسجد الاقصی به عنوان مقدمه‌ای برای تقسیم زمانی و مکانی نماز بخوانند و از جمله این تصمیمات: در ۲۸ ژانویه ۱۹۷۶ م قاضی دوث اود تصمیم گرفت که: «یهودیان حق دارند در داخل محوطه نماز بخوانند.» در ۲۱ آگست ۱۹۸۵ م پلیس به یهودیان افراتی اجازه داد تا در صورت درخواست ده نفر از آن‌ها، در مسجد الاقصی مراسم و مناسک خود را انجام دهند. در ۹ آگست ۱۹۸۹ م پلیس برای اولین بار به طور رسمی به یهودیان مذهبی اجازه داد تا در دروازه‌های حرم قدس شریف نماز بخوانند. در ۱۱ مارچ ۱۹۹۷ م مشاور حقوقی دولت پس از هماهنگی با پلیس، با صدور حکمی به یهودیان اجازه داد در مسجد الاقصی نماز بخوانند. به تاریخ ۱۹۹۹/۷/۲۱ م، دیوان عالی حکمی را صادر کرد که موسوم به «معمدین کوه معبد» بود و این حکم اجازه ورود به کوه معبد را داد... این تصمیم و امثال آن، مقدماتی بود برای یهودسازی مسجد الاقصی و تقسیم آن در آینده و کنترل بخش‌های از حیاط آن. ناگفته نماند که حادثه میدان البراق در مسجد الابراهیمی در شهر الخلیل نیز تکرار شد.

۶- یهودیان به طور رسمی و غیر رسمی دست به اقدامات تروریستی می‌زدند و با ایجاد محدودیت در داخل و خارج از مسجد از نمازگذاران سوء استفاده می‌کردند. این مقدمه بود برای زمینه‌سازی و ایجاد ترس در دل مردم تا بسوی مسجد قصد سفر نکنند و این‌ها پیش‌زمینه‌ای برای یهودسازی مسجد الاقصی بود. یکی از برجسته‌ترین اقدامات تروریستی انجام شده توسط یهود: آتش زدن مسجد الاقصی در ۲۱ آگست ۱۹۶۹ م طوری که دنیس دوهان داخل محراب داخلی مسجد را آتش زد و آتش در قسمت‌های وسیعی از مسجد شعله‌ور شد، از جمله منبر صلاح الدین ایوبی! تعداد حملات و کشتار نمازگذاران در داخل مسجد زیاد بوده است که معروف‌ترین آن‌ها کشتار سال ۱۹۹۰ م را می‌توان نام برد. موضوع از این قرار بود که حکومت برای گروهی بنام معممدین کوه معبد اجازه ورود به مسجد را داد و آن‌ها تلاش ورزیدند تا سنگ تهداب بنای هیکل دروغین را بگذارند، در نتیجه، مسلمانان با آنان مقابله کردند که منجر به کشتار در داخل صحن حرم شد که در آن ۲۱ نفر نمازگزار به شهادت رسید و حدود ۲۰۰ نفر هم مجروح شد. از دیگر اقدامات تروریستی شان؛ تلاش برای تخریب مسجد بالای نمازگذاران در روز جمعه سال ۱۳۶۳ م بود که افرادی از گروه صهیونستی «لفتا» جمعه شب با مقدار زیادی از مواد منفجره از دیوار بالا رفتند تا آن‌را در داخل مسجد جاسازی کنند.

۷- از جمله اقدامات یهودیان در طرح یهودسازی مسجد الاقصی، تأسیس یک گروه افراتی صهیونستی بنام معممدین کوه معبد بود.

این‌ها برخی از مواردی بود که یهود برای یهودسازی مسجد الاقصی مبارک دنبال می‌کرد. تکلیف و مسئولیت امت اسلامی در قبال این جنایت و این شر فراگیر چیست؟! این همان چیزی است که این شاء الله در بخش بعدی در مورد آن صحبت می‌رانیم. ادامه دارد...

نویسنده: استاد حمد طیب

مترجم: محمد مزمل

